

SPRAWOZDANIE Z INNOWACJI PEDAGOGICZNEJ

„Ruch przy muzyce jako forma ćwiczeń śródlekcyjnych”

Innowacja została przeprowadzona w klasie 4b na 13 kolejnych lekcjach muzyki.

Głównym założeniem innowacji było umuzykalnienie uczniów poprzez reakcje ruchowe z muzyką. Przeprowadzone ćwiczenia dały uczniom możliwość wypowiedzenia się, otwierania własnej osobowości. Integracja muzyki i ruchu spowodowała, że uczniowie wykazywali się własną aktywnością twórczą. Reagowali na elementy muzyki. Rytm, który jest wyrazem ruchu w muzyce, jest tym elementem, który do dzieci trafia najłatwiej. Pod pojęciem muzyki rozumiem również prosty akompaniament perkusyjny oraz inne efekty brzmieniowe (świsty, gwizdy, klaskanie, pomruki, tupanie, szuranie).

Niektóre ćwiczenia polegały na swobodnej improwizacji, przy których reakcja dzieci była spontaniczna, a gest był niewyszukany. Ruch podporządkowany muzyce zaspokajał u czwartoklasistów potrzebę poruszania się, a także wzbogacił tok przerwanej pracy umysłowej. Ćwiczenia ilustrowały formy zabawowe, naśladowcze i zadaniowe.

Dla małych słuchaczy muzyka była obiektem żywego zainteresowania. Fascynowały ich zmieniające się barwy, rytm, dynamika, rozmach kompozycji, siła ekspresji, bogactwo szczegółów, ale też niezwykle zadanie: ruchowa interpretacja tych muzycznych zjawisk.

Proces twórczy przebiegał u poszczególnych dzieci rozmaicie. Mogę jednak stwierdzić, że innowacja spodobała się uczniom. W efekcie ćwiczeń u wychowanków nastąpiło podniesienie poczucia rytmu, płynności ruchów, uwrażliwienie na muzykę i ogólne umuzykalnienie. Prowadzone ćwiczenia i zabawy wpłynęły na dobre samopoczucie dzieci, a atmosfera, która panowała na zajęciach spowodowała, że odczuwały one radość i satysfakcję w czasie postawionych zadań.